

04 πολιτισμός/πρόσωπα

► **Άννα Βασιλειάδη, συγγραφέας-πρόεδρος Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς**

Συντροφιά με ένα βιβλίο

■ Συνέντευξη στον **Κώστα Στοφόρο**

Η Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά, από τα πλέον δραστήρια σωματεία στον χώρο της λογοτεχνίας, συνεχίζει τις σημαντικές της δράσεις με την έκδοση ενός βιβλίου. Τίτλος του «Συντροφιά μ' ένα βιβλίο» και εκδότης η «Ελληνοεκδοτική». Πενήντα τέσσερις συγγραφείς και εικονογράφοι, φίλοι και μέλη της Συντροφιάς μας παρουσιάζουν ιστορίες πραγματικής βιβλιοφιλίας και έρωτα για τα

βιβλία. Δεν ξέρω πόσο φανταστικές ή πραγματικές είναι, πάντως δίνουν το έναυσμα και το κίνητρο ειδικά προς νέους ανθρώπους και παιδιά, ώστε να προχωρήσουν στις δικές τους ανακαλύψεις.

Βιβλία που διαβάζονται παντού, σε κάθε περίπτωση και ανοίγουν δρόμους στη σκέψη και στη φαντασία... Πρόκειται για έκδοση που θα μπορούσε να αξιοποιηθεί και στην εκπαιδευτική διαδικασία, αρκεί να πείσουμε

όλοι να διευρυνθεί ο χώρος και ο χρόνος για τη φιλαναγνωσία. Να παλέψουμε ώστε να μην υπάρχει σχολείο χωρίς σχολική βιβλιοθήκη. Και δεν εννοώ να «βαφτίσουμε» μερικά ράφια βιβλιοθήκη. Εννοώ βιβλιοθήκη ανοικτή, με καθημερινή πρόσβαση και δανεισμό, με ανθρώπους που θα προσληφθούν για να τη λειτουργούν. Αξίζει να τα συζητήσουμε όλα αυτά και στην επερχόμενη παρουσίαση του βιβλίου αυτήν την Τρίτη 3 Μαΐου*.

► **Με ποια αφορμή κυκλοφόρησε το «Συντροφιά με ένα βιβλίο» και τι περιλαμβάνει;**

Το 2021, κατά την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου, κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις Ελληνοεκδοτική το έργο μας «Γιορτή κάθε μέρα, μια παγκόσμια ημέρα». Αφού απολαύσαμε το αρχικό ταξίδι ενός δύσκολου πονήματος, σε μια συζήτηση με τον εκδότη, ειπώθηκε το προφανές «και μετά τι;». «Να κάνουμε μια συλλογική έκδοση για το πώς βιώνουν τα μέλη αυτή την αγάπη που έχουν για το βιβλίο» μου είπε, «και γιατί να μην το ονομάσουμε “Συντροφιά με ένα βιβλίο”!» συμπλήρωσε, θέλοντας να το συνδέσει με τον τίτλο του Σωματείου μας. Οπότε τα εύσημα για την ιδέα και τον τίτλο ανήκουν στον κ. Διονύση Βαλεριάνο. Η ιδέα ομολογώ ότι με ενθουσίασε. Στη συνέχεια ενθουσίασε και το Δ.Σ. και μετά και τα μέλη που ανταποκρίθηκαν με ζέση. Είναι ένα όμορφο συναίσθημα να βλέπουμε τα μέλη μας, παλαιά και νέα, να ανταποκρίνονται με μεγάλη χαρά και αγάπη και να συναντιούνται σε συλλογικά πονήματα. Τα συλλογικά έργα δεν είναι εύκολη υπόθεση καθώς έχουν διαφορετικούς τρόπους προσέγγισης, διαφορετικές γραφές, σε ένα κοινό θέμα. Τα κείμενα ζητήθηκαν να απευθύνονται σε παιδιά δημοτικού, αλλά είναι δουλεμένα με τέτοιο τρόπο που μπορούν ευχάριστα να διαβαστούν και από ενήλικες, που

θα θυμηθούν τι σημαίνει –ή τι μπορεί να σήμαινε κάποτε– γι' αυτούς το να είναι συντροφιά με ένα βιβλίο. Ιστορίες τρυφερές, χαριτωμένες, νοσταλγικές, άλλες προσωπικές, άλλες φανταστικές, η κάθε μια μία ξεχωριστή εμπειρία. Θέλω να πιστεύω ότι για άλλη μια φορά πετύχαμε τον στόχο μας και ως πρόεδρος αυτού του ιστορικού σωματείου νιώθω περήφανη που έχουμε τόσο αξιόλογα και παραγωγικά μέλη. Τους ευχαριστώ όλους και όλες!

► **Ποια θεωρείτε πως είναι τα σημαντικότερα θήματα για την ανάπτυξη της φιλαναγνωσίας στα παιδιά;**

Όπως όλοι πια γνωρίζουμε, τα παιδιά αντιγράφουν κι αναπαράγουν τα βιώματά τους – ίσως όχι πάντα στο εκατό τοις εκατό, αλλά κατά μεγάλο ποσοστό αυτό συμβαίνει. Ένα παιδί που βλέπει το περιβάλλον του να διαβάζει, αργά ή γρήγορα, σε μικρότερη ή μεγαλύτερη ηλικία, θα μπει στη διαδικασία να κάνει το ίδιο. Θα δοκιμάσει διάφορα αναγνώσματα μέχρι να βρει αυτά που του ταιριάζουν. Όμως για να καλλιεργηθεί πραγματικά και σε βάθος η φιλαναγνωσία, το σημαντικό βήμα είναι η εκπαίδευση. Η οικογένεια και το οικείο περιβάλλον θα δώσουν τις εικόνες ανθρώπων που διαβάζουν, το πρώτο έναυσμα

«Ως Σωματείο που κύριος σκοπός του είναι η στήριξη και προώθηση της λογοτεχνίας για παιδιά και νέους, το πρώτιστο αίτημά μας είναι η ανάπτυξη της φιλαναγνωσίας στα σχολεία»

και τη στήριξη κατά την πορεία. Όμως οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι η σημερινή οικογένεια, με πλήθος υποχρεώσεις, άγχη, τον αγώνα της επιβίωσης, δεν έχει τον απαιτούμενο χρόνο αλλά και τα κατάλληλα εργαλεία να εντυφλήσει στην καλλιέργεια της συστηματικής φιλαναγνωσίας. Ο χώρος της εκπαίδευσης, το σχολείο, οι σημερινοί άρτια κατάρτισμένοι και με αγάπη προς το βιβλίο εκπαιδευτικοί, μπορούν να γίνουν ένα φυτώριο για μελλοντικούς ενήλικες με αγάπη στη γνώση, ανοιχτά μυαλά, φαντασία, και τελικά πολιτισμό. Το πρόβλημα είναι ότι όλοι αυτοί οι εκπαιδευτικοί επιτελούν το έργο της φιλαναγνωσίας κυρίως από προσωπική πρωτοβουλία και δεν έχουν τη στήριξη της πολιτείας στο έργο τους.

► **Εσείς ως Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά ποια αιτήματα θα είχατε προς την πολιτεία;**

Ως Σωματείο που κύριος σκοπός του είναι η στήριξη και προώθηση της λογοτεχνίας για παιδιά και νέους, το πρώτιστο αίτημά μας είναι η ανάπτυξη της φιλαναγνωσίας στα σχολεία. Οι κατά τα άλλα άψογοι και θετικοί ως προς αυτόν τον σκοπό εκπαιδευτικοί, θα έπρε-

πε να έχουν τη δυνατότητα να εκπονήσουν πιο στοχευμένα προγράμματα φιλαναγνωσίας και να παρέχουν στα παιδιά τη δυνατότητα να έρχονται σε επαφή με περισσότερα αναγνώσματα και τους συγγραφείς τους. Η συνάντηση των παιδιών με ένα/μία δημιουργό δεν είναι «μάρκετινγκ», είναι για τα παιδιά μια τεράστια συναισθηματική εμπειρία. Τέτοια προγράμματα γίνονται αυτή τη στιγμή τυχαία από κάποια σχολεία, ίσως πιο οργανωμένα από κάποια μεγάλα ιδιωτικά, αλλά η πολιτεία δεν είναι πιθανό να στηρίξει συστηματικά τα σχολεία και τους συγγραφείς. Παράδειγμα ενός τέτοιου προγράμματος μπορεί να θεωρηθεί η διοργάνωση που κάνουν οι Αρχές της Καστοριάς σε συνεργασία με τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά κάθε δύο χρόνια. Ένα οργανωμένο πρόγραμμα επισκέψεων στα σχολεία του Δήμου αλλά και βιωματικών εργαστηρίων των συγγραφέων προς τους εκπαιδευτικούς, που η πολιτεία θα μπορούσε να το επεκτείνει σε όλους τους Δήμους.

► **Πώς θα μπορούσαν οι διάφορες ενώσεις, σύλλογοι, ομάδες λογοτεχνών να συντονιστούν μεταξύ τους;**

Δύσκολο, αλλά όχι ακατόρθωτο. Θα πρέπει όλα τα Σωματεία και οι Σύλλογοι να αποδεχθούν, πέρα από κάθε επί μέρους σκοπό και ξεχωριστές δράσεις, ότι υπάρ-

